

גבעת חיים מאגד

גבעתו

גולן פריסי ע"א/13 ל באדר א' 24 בפברואר 2011 givaton@ghm.org.il

גבעת
שלום

על סדר היום

פנסיה – צוות הפנסיה בישיבתו מתאריך 09/02/2011 נדרש לעסוק בסוגיית הטיפול בנשים אשר הגיעו כבר לגיל הזכאות לקצבת הזיקנה מביטוח לאומי, והגיע להחלטות הבאות:

1. חברות מעל גיל 65 מקבלות היום פנסיה מלאה. החלטה זו תישאר בעינה עד יציאתן לפנסיה.
2. חברות עובדות בגיל 62 – 65 מקבלות היום 30% מפנסיית המטרה שלהן. על-פי ההחלטה הן ימשיכו לקבל 30% מפנסיית המטרה עד גיל 65 ואז, יתאפשר להן למשוך את קרן הפנסיה (שמשון/עתודות). בכל מקרה מגיל 65 עד 67 לא יקבלו מהקיבוץ השלמה תקציבית כל עוד הן עובדות. מגיל 67 גם אם הן עובדות הן יקבלו השלמה.
3. חברות שאינן עובדות זכאיות לקבלת פנסיה תקציבית החל מגיל הזכאות לקיצבת זיקנה בביטוח לאומי, על-פי מקדם הפנסיה שלהן הלקוח מתקנון הפנסיה (נספח א). הזכאות הנ"ל כאמור מותנית בסיום עבודה.
4. השלמה לפנסיית המינימום: חברים או חברות אשר אינם מגיעים לפנסיית המינימום (2867 ₪ בשנת 2011) ידווחו לרכז הפנסיה, (עד שימונה רכו פנסיה ידווחו למנהל הקהילה), על-מנת לקבל הנחיות האם להשלים או לא לפנסיית המינימום.

איכות הסביבה – אנו על סף מהפכה בתחום זה. החל מחודש מרץ נידרש להפריד אשפה ביתית ולמחזר את רובה. יש חשיבות רבה לשיתוף הפעולה של כל הציבור, על-מנת להיכנס למהלך בצורה חלקה ככל האפשר – פרטים נוספים במכתב של בתיה אתר בגבעתון זה.

הצבת קרוואן לעובד זר המטפל באייל גורן – הקיבוץ הציב קרוואן נוסף ליד ביתו של אייל גורן, זאת עקב הצורך של העובדים המטפלים בו להיות בקרבתו בכל זמן. הקרוואן הוצב רחוק מכל בית אחר ואינו גורם למפגע כלשהו. מסיבה שאיננה ברורה לי לחלוטין התקבלה תלונה במועצה על הצבת הקרוואן, על-ידי אחד מחברינו. אשמח עם החבר יפרט לי או לחבר אחר בהנהלת הקהילה את הסיבה לתלונה, על-מנת שנוכל לבדוק ולתקן אם צריך.

תקציב הקהילה – תקציב הקהילה לשנת 2011 אושר בקלפי. הפעלתו תהיה החל מחודש פברואר 2011 (בחודש ינואר ההתנהלות הייתה על-פי תקציב 2010). להלן שינויים מרכזיים בתקציב:

1. תשלום ביוב למועצה – בגובה התשלום שאותו גובה המועצה – כיום 25 ₪ לנפש בחודש.
2. תשלום עבור צריכת חשמל – על פי תעריפי תעו"ז מתח נמוך של חברת חשמל (יחולק דף נפרד ובו מקבצי התשלום לחברים).
3. תשלום עבור כבלים – 65 ₪ לבית. כאן המקום לבקש ממי שלא רואה את הכבלים היום בצורה טובה לפנות למרכז התחום ירון נהרי על-מנת לפתור את הבעיה.
4. תשלום עבור שימוש ברכב – 1.5 ₪ לק"מ נסיעה + 4 ₪ לשעת החזקת רכב בין השעות 08:00 בבוקר ל-21:00 בערב, כאשר שעה ראשונה חינם ומקסימום התשלום הוא עבור עשר שעות ביום.

משולחנו של רכז המשק

1. שנת 2011 החלה עם מעט גשם, איננו יודעים איך יסתיים החורף וקיים חשש שלא ניתן יהיה לספק את כל צורכי ההשקיה בקיץ.
2. לבאר של הקיבוץ הותקנה משאבה וכעת מבוצעות בדיקות לבחינת איכות המים, מתוך תקווה שניתן יהיה לחזור ולהפיק מים באופן שוטף.
3. החודש התחלנו להתקין שתי מערכות לייצור חשמל פוטו וולטאי של 50 קו"ש, בשותפות עם חברת דוראל כלול ההודייה המערבי ובהודיה ברבייה. בנוסף התקבלו אישורים לשתי מערכות ברפת, אחת 50 קו"ש והשנייה מערכת בינונית של כ-600 קו"ש. הכוונה לבצע את ההתקנה מחודש מרץ.
4. **ברפת** – קיים מחסור חלב בארץ והוגדלה מכסת החלב ליצרנים. השנה צפויים עליות מחירי המזון. אנו מצפים לסיום התכנון של המערכת לטיפול בשפכים של הרפת.
5. **מינהל מקרקעי ישראל** – הדיונים עם המינהל עדיין לא משיגים תוצאות והמינהל אינו נותן אישורים להיתרי בנייה. בקרוב נגיש לאישור המינהל את תוכנית התשתיות של השכונה החדשה, עם הרבה תקווה שהתוכניות יאושרו בתוך זמן סביר.
6. **חילופי משמרות ברישום אוכלוסיה ואחריות לביטוח לאומי** – גיורא וינר העביר את התפקיד לענת פיזל. כמו כן עברה האחריות לתשלומי רישיונות ואגרת טלוויזיה לענת וולף. תודה רבה לגיורא על שנים ארוכות של עבודה מקצועית ובהצלחה לענת פיזל וענת וולף.
7. **שכונה חדשה** – נערכה פגישה של יזמים ומהנדסים עם נציגי הקיבוץ. היזמים קנו את תוכנית התשתיות ויגישו הצעת מחיר לביצוע התשתיות. עפ"י עלות התשתיות ייקבע סכום חיוב הנקלטים. בתקופה הקרובה ננהל מו"מ עם היזם שייבחר ומקווים שעד סיום המו"מ יתקבלו ההיתרים לעבודות התשתית.
8. פורסמו בעיתונות הקיבוצית מודעות לחיפוש מרכז משק, והתקבלו פניות רבות. בכוונתנו לקיים את תהליך הבחירה ולהביא את המועמד/ת המועדפים לאישור.
9. בתהליך אישור תקציב 2011 נידונו הצעות להעלות שכר בשונה מהצעת ההנהלות, הצעות אלו כורתות את אחד מיסודות השינוי באורחות חיים שיש לנהל את כל הפעילויות באופן כלכלי ובמחירים דומים להוצאה על מערכות/פעילויות אחרות. ההצעות לחרוג מניהול כלכלי מחזירה בדלת הראשית את הניהול הישן, שאינו שולט על ההוצאות וכפי שזכור בסופו של יום ניהול לא כלכלי הינו הבסיס לקריסה של מערכות, או להחלפת החברים בעובדים שכירים המוכנים לעבוד עפ"י כללי השוק.

לדעתי, האופן בו הקיבוץ צריך לטפל בהשתכרות נמוכה של בית אב הינו במסגרת רשת ביטחון, אולם ראשית לכל מחויב החבר למאמץ לשפר את השתכרותו ומחויב הקיבוץ לקיום הוגן לכל החברים.

אלון שפיצר – רכז משק

5. משכורות עובדי הקהילה – המשכורות יועלו בשקל לשעה לכל העובדים המתוגמלים שעתו.
6. תשלום עבור מים – כיום שני תעריפים 5.4 ₪ לקוב עבור 2.5 קוב ראשוניים לנפש ו-9.21 ₪ לקוב מעבר לכך. במידה וישתנו התעריפים נשנה בהתאם.
7. תשלום עבור כביסה – 4.8 ₪ לק"ג כביסה.

תגובה קצרה למאמרה של תלמה כהן

1. סעיף הכבלים בתקציב הקהילה איננו מרכז רווח – כלומר הוא לא מספק עודפים לקהילה אלא אמור לכסות את עצמו. עלות המוצר אשר נקרא כבלים לקיבוץ הינה 65 ₪ בקרוב לבית והקיבוץ לא מרוויח על גב החברים.
2. מרכיבי העלות העיקריים של סעיף הכבלים הינם: תשלום לחברת הכבלים עבור התכנים המועברים, ותשלום עבור אחזקת הרשת.
3. במהלך שנת 2010 נחתם חוזה חדש עם חברת הכבלים. עקב התחרות הקשה בענף עם חברת יס התשלום להוט היה זול במקצת מהתשלום בחוזה הישן, וזאת על אף הוספת תכנים רבים וכן אפשרות לצפות בשירותי הוט VOD.
4. מערכת הכבלים בקיבוץ הינה ישנה ובחלקה נמצאת במצב תחזוקתי לא טוב ולכן עלויות האחזקה והתיקונים עלו השנה לעומת השנה שעברה והם הסיבה לעלייה במחיר.
5. בהקשר למעבר של הוט למערכת שידור אחרת – הוט מתכוונת בעתיד הקרוב לסגור את השידור האנלוגי בארץ. הוט התחייבה בחוזה עם הקיבוץ לספק פתרון חלופי הולם לכל החברים הצופים כיום בשידור האנלוגי, ללא עלות נוספת לקיבוץ.

ועד ההנהלה

ישיבה מס' 3 21 בפברואר 2011

משתתפים נילי קפלן, ראובן ליכטנר, יניב בן צבי, אורי אריאלי, בתיה אתר, אלדד מגל, דוד עין דר, אסנת גורן
חסרים רונן פטרקובסקי, שאול אתר, אסתי מנור

סדר היום

1. דיון בנושא השימוש בתקשורת – הוחלט: עקב החשש לפגיעה בקיבוץ ובחברים בקיבוץ לא תשודר הקלטת שבה מצלם אהוד טל ומקליט את דברי עמוס וולף.
2. היערכות הקיבוץ לפרויקט הפרדת פסולת במקור – נערך דיון ראשון לקראת הפרדת הפסולת, הצפויה להתחיל באמצע חודש מרץ.

אלדד מגל

להיכן נעלמה הדמוקרטיה? ועוד בעניין ערוצי הוט

ביום אי 13/2 התקיימה אסיפה בעניין תקציב הקהילה לשנת 2011.

הגעתי לאסיפה והבעתי את השגותיי והתנגדותי להעלאת המחיר של הכבלים מ-55 ₪ ל-65 ₪ לחודש בשנת התקציב הנוכחית. הגשתי נייר עם הסברים, הצעות ובקשה להכניס את הצעתי להצבעה בקלפי.

מישהו ראה סעיף זה בדף ההצבעה? אז שיראה לי – אני לא ראיתי...

עד כמה שזכור לי לא החלטנו על שדרוג הכבלים והוספת ערוצי הוט. אני מעריכה את רצון ההנהלות ונותני השירותים לשפר ולהוסיף, אבל:

האם היה אדם בר-סמכא, שהיה שותף מטעמנו להחלטה וליישום מול הצעתם "החמה" של נציגי הוט למכור ולהרוויח?

האם נבדקו כל המערכות אצלנו – היום מסתבר שלא. בכמחצית מבתי החברים יש קליטה לא טובה של הערוצים שנוספו. הדבר ידוע למערכת. גמגמו באסיפה משהו על צורך בשיפור התשתיות והגדלת ההשקעה, על כבל תקשורת "שנעלם" באחת מהשכונות...

ביקשתי לא להעלות את המחיר לפני שכל חברי הקיבוץ יזכו לתנאים טובים בצפייה בערוצים הני"ל.

כמו-כן הצעתי שבאם אי אפשר להגיע למצב קליטה טובה, להתנתק מהוט ואף לדרוש מהם פיצויים.

החברים בקיבוץ יודעים שיש אפשרות להכניס ממיר לבית וכן להציב צלחת yes על גג הבית

לא מקובל עלי שכופים עלי הוצאה נוספת מבלי שהזמנתי או ביקשתי זאת. לי הספיקו הערוצים שניתנו לנו בכבלים, לו הייתי מעוניינת הייתי מוסיפה ערוצים. ועוד יותר לא מקובל עלי הניהול הכוחני והמתעלם מחברים שמביעים באסיפה התנגדות ומבקשים להעלות הצעות להצבעה בקלפי.

הצעתי היא לעצור כאן ולא להשקיע יותר לפני בירור מעמיק לאן פניה של חברת הוט שהכריזה על מעבר למערכת שידור אחרת ואיך גח"מ משתלב בזה...
וחברים, בבקשה אל תהיו אדישים והביעו את דעתכם ונסו להשפיע.

תלמה כהן

הפרדת פסולת למחזור בבתי החברים/תושבים

עמק חפר נמצא בעיצומו של פרויקט להפרדה ביתית, הפרדה במקור, כלומר הפרדת אשפה יבשה למיחזור, ופינוי האשפה האורגנית (הרטובה) למתקן פתרון קצה ביולוגי. בעיית האשפה היא בעיה כלל עולמית וגם מדינת ישראל עומדת בפני בעיה זו.

מדינת ישראל נמצאת במקום השני בעולם בייצור אשפה לנפש. 12.000 טון אשפה ביתית ביום מוטמנים וגורמים לזיהום מי התהום, לפליטת גזי החממה המשפיעים על שינויי האקלים ולתפיסת השטחים הפתוחים ההולכים ומצטמצמים.

בכל שנה עולה קנס הטל ההטמנה של הרשויות ולמעשה קנס זה מוטל על כל תושב. אין ספק שהפרדת האשפה למיחזור הינה חובה על כל אחד ואחת מאיתנו, על-מנת להפחית את הכמויות המיועדות להטמנה, למעננו בהווה ולמען ילדינו ונכדינו – ולמען הדורות הבאים.

בחודש אוקטובר 2010 נבחרו היישובים: גן יאשיה, אמץ והמעפיל לפילוט הפרויקט. תושבי יישובים אלה מפרידים בפועל. אליהם הצטרפו היישובים: בית יצחק, חופית, חיבת ציון, כפר הרואה ועוד.

עתה הגיע השלב בו הקיבוצים גבעת חיים איחוד, גבעת חיים מאוחד ומשמר השרון כנסיים לתהליך.

תהליך זה משמעו שינוי בהרגלי השלכת האשפה.

איסוף האשפה ייעשה על-ידי קבלן המועצה, לכן כל הפחים, כולל המתקנים לאיסוף הניירות והבקבוקים יוחלפו.

מרכז ההפרדה ימוקם ברמפה של המטבח.

במרכז ההפרדה יוצבו 11 מכלים להפרדת סוגים שונים של פסולת: קרטון, כל סוגי הנייר, בקבוקי פלסטיק, בקבוקים ומכלי זכוכית (מחולקים לפי זכוכית שקופה וזכוכית צבעונית), מוצרי פלסטיק שונים (גביעי פלסטיק שטופים ופריטי פלסטיק שאינם שקיות), מתכות (קופסאות שימורים, תבניות אלומיניום) טקסטיל, קלקר ושקיות ניילון.

פסולת זו תפונה על ידי קבלן המועצה "חברת צבי כהן ואחיר" פעם בשבוע ותועבר למיחזור.

במרכזים הקטנים שמספרם יהיה מצומצם (לא כמו היום) יוצבו שני פחים:

פח ירוק להטמנה ובו שקיות חטיפים, מסטיקים, נורות, קרטוני חלב ומיצים, מוצרי הגיינה, תחבושות הגייניות, טיטולים וניירות טישו.

פח חום לחומר אורגני שמיועד למיחזור ביולוגי, ובו: שאריות של פירות וירקות, קליפות פיצוחים וביצים, שאריות מזון כמו בשר עצמות מוצרי חלב (ללא אריזות), פשטידות, שאריות של קפה ותבשילים שונים.

בימים אלה אנחנו נערכים לשינוי, בהכנת מרכז המיחזור ובפעילות הסברה שתיעשה בעזרת חברים ובני נוער ובסיוע נציגי המועצה העוסקים בנושא זה.

בתחילת מרץ ייערך כנס הסברה לכל חברי/תושבי הקיבוץ, אליו יגיעו ראש המועצה וסגנו, מנהל האגף המוניציפאלי, מרכז הפרויקט מטעם המועצה ורכזת איכות סביבה וקהילה.

פרטים נוספים על תוכנית הכנס יחולקו בתאים.

כל מי שהנושא קרוב ללבו ומוכן לעזור בתהליך ההסברה יפנה לבתיה אתר.

ביום רביעי 2.3.2011 בשעה 20:30 במועדון
יתקיים כנס הסברה להפרדת הפסולת הביתית.
בכנס יחולק לכל בית אב פח מיחזור לאשפה אורגנית.

בתיה אתר

הודעות

מרכז אחראי ביטוח

- היקף משרה : 1/3 משרה.
- דרישות התפקיד : אמינות, דיסקרטיות, סדר, תקשורת טובה, למידת התחום.
- עדיפות לבעלי ניסיון והתמצאות בתחומי ביטוח, ניהול סיכונים, עבודה משרדית, עבודה עם מחשב.
- אפשרי שילוב התפקיד עם עבודה נוספת, נדרשת זמינות לתפקיד ע"פ הצורך.
- לברור על אופי התפקיד ניתן לפנות לאלון שפיצר.
- פניות נא להעביר למזכירות עד 4/3/11.

חלוקת מסכות אב"כ

ביום שלישי 15 במרץ משעה 11:00 עד 19:00
בחדר האוכל

נא הביאו תעודת זהות או רישיון נהיגה ומסכות ישנות – למי שיש.

תגובה והסבר

בהנחה שהפעם דינה רמגי לא תסתום לי
את הפה כמו במקרים קודמים –

למיטב הבנתי את הדמוקרטיה בקיבוץ, כל חבר יכול להגיע לאסיפה ולדבר, על
כל נושא שחשקה נפשו.

אני רואה בחומרה את הניסיון שנעשה באסיפה לסתום פיות.

התכוונתי לדבר במטרה למנוע ניהול משפט, בו אני תובע את קיבוץ גבעת חיים
מאוחד על אי-מילוי החלטת קלפי, וכך אני תובע חבר קיבוץ על הוצאת דיבתי
רעה: כ-28 לפברואר אני אאבד את שמי לכמה שבועות, אולי חודשים ואהפוך
להיות ע. מקיבוץ גבעת חיים. המשפט הזה יחשוף את גבעת חיים למעשי
שחיתות שהתנהלו נגדי בשנה האחרונה.

מי שהסתכל טוב להתנהלות האסיפה ש"פוצצה", יראה את ידה של חברת
הנהלת קהילה מונפת אל על מאחורי גבי לסמן "לא", אל תתנו לו לדבר –
חמור מאוד.

ישנה קלטת אצל אהוד טל, בה אני פונה לציבור בניסיון נואש של הרגע
האחרון לחשוף ב-7 דקות מה קרה לי בשנה האחרונה. אולי יתעורר חבר
קיבוץ וימצא מוצא משפטי ראוי לסיום הפרשה ללא בית המשפט.

לצערי הרב, המשפט הזה אכן ייצא לדרך. כל הניסיונות שלי למנוע אותו
נכשלו.

בכבוד רב

עמוס וולף

תרבות...תרבות...תרבות

נורית ברוש (אלדר) ודפנה גולן (מרום) מסיימות
שנתיים של ריכוז תרבות - והן בכלל אימהות
לילדים צעירים...

איך קרה שלקחתן על עצמכן את התפקיד?

דפנה: ידענו שהתפקיד מתפנה, שמחפשים מועמדים, אז אמרנו, כל אחת לחוד, נרים את הכפפה.

נורית: היה בזה גם רצון לתרום לקהילה...

איך נוצר החיבור ביניכן?

נורית: אלדד עשה את החיבור בינינו, והכימיה נוצרה עם התפקיד. זמן קצר לפני כן הגעתי לקיבוץ עם המשפחה, ועם דפנה לא עבדתי אף פעם, היא צעירה ממני בכמה שנים...
דפנה: רצינו להחזיר את התרבות שגדלנו עליה, שזכרנו מהילדות בקיבוץ. ניסינו לעשות את הדברים של פעם: חג שבועות בשדה, הדלקת משואות ביום העצמאות, למפיונים בחנוכה ותהלוכת תחפושות בפורים. בחנוכה השנה ניסינו להקים לתחייה את מפקד האש, אבל הוא התבטל בעקבות האירועים בכרמל.

הייתן אימהות לתינוקות...

נורית: נכון, אני ילדתי חמישה חודשים לפני כן, והבנות הגדולות שלי רק הסתגלו למגורים בקיבוץ.

דפנה: עפרי שלי היה בן עשרה חודשים... היינו מגיעות עם העגלולים, נפגשות בערבים ויושבות עד שתיים בלילה. עשינו את זה מהלב.

היה לכן ניסיון קודם בתרבות?

נורית: אני הייתי משייקית וקצינת חינוך בצבא, ארגנתי הרצאות, ערבי יחידה, טיולים ועוד...

דפנה: בבית הספר הייתי אחראית על ערבי כיתה ובשנים האחרונות לפני שנכנסתי לתפקיד הייתי בצוות יום העצמאות.

היתה חפיפה עם בתיה שמעוני?

נורית: בתיה העבירה לנו את התפקיד בצורה מאוד אחראית, נתנה לנו טיפים וכלים, ועשתה איתנו סדר במחסן התרבות. המחסן שוכן בחדר האוכל, בחדר מכונת הכלים של פעם, וזו היסטוריה בפני עצמה. עשינו מיון רציני בחומר, פינינו דברים וגם מכרנו כלים, מגשים, סכו"ם וכוסיות זכוכית קטנות שהיו מונחים שנים. בכסף הזה מימנו ערבי שירה. דפנה: את פורים הראשון עוד עשינו עם צוות שבתיה גייסה, ומייד אחריו, את פסח, עשינו אנחנו. הפסח היה עבורנו הלם, הגענו למצב שעלינו לבמה בארבעת האחים, כי לא מצאנו מי שירקוד - חוץ מהאחים שלי... אבל הביקורות שקיבלנו היו כל-כך חמות ואוהדות שהתמלאנו כוחות להמשיך.

היו צוותים לחגים?

דפנה: את רוב החגים עשינו בלי צוותים. עם הזמן הרכבנו צוותים לחגים השונים ועבדנו איתם בשיתוף.

נורית: עשינו את התפקיד בהרגשה של שליחות. לפעמים מצאנו את עצמנו ממלאות חורים בתפקידי במה, לא רק מאחורי הקלעים. עשינו את זה בהנאה, זה נתן לנו המון אנרגיה.

ליום הזיכרון וחג העצמאות היה לכן עם מי להתייעץ?

דפנה: עד לפני שנה, ליום הזיכרון היה צוות קבוע, שעבד שנים רבות. בשנה שעברה כבר היה צוות חדש, בנות צעירות שלקחו על עצמן להכין את הערב.
נורית: עדיין יש חברים אחראים שתמיד לוקחים חלק פעיל בערבי הזיכרון: אמנון קוגלר, רחל ארזי ויהודית קונסקר. יחד עם זה, אני חושבת שלחג העצמאות עוד לא נמצאה הנוסחה הנכונה והמתאימה.

דפנה: בשנה הראשונה לא היה זמן לנוח. מייד אחרי החגים של פסח והעצמאות נרתמנו לחג המשק ה-77, שהיה מבצע גדול.
נורית: הבאנו את שרה'לה שרון, שעושה ערבים מסוג זה בקיבוצים, תוך התאמה לקהילה שלנו.

ואז מתחילים חגי תשרי

דפנה: לראש השנה הראשון כבר היה לנו צוות, וכך גם לערב יום הכיפורים. במקביל, אירחנו את קבוצת איילת השחר, למען קירוב לבבות, שבאים לעשות פה את יום הכיפורים. זו מסורת מבורכת של שנים. בסוכות היה לנו ערב שירה יפה מאוד, אבל לא באו הרבה אנשים...

נורית: בראש השנה האחרון חילקנו את הערב לכמה חלקים, על-מנת שכל אחד ימצא את מה שמדבר אליו. התגובות היו יוצאות מן הכלל.
פורמט חלוקת הערב למספר חלקים ומוקדים הינו חלק מהצלחת האירוע, כך עשינו בחגי השבועות, בפורים, חנוכה ועוד...

תרבות זה חגים בלבד?

דפנה: לא רק חגים. ראינו את תפקידנו באחריות כוללת לתרבות, עבדנו בשיתוף עם המועצה האזורית, עם האחראית האזורית איילת. זה עזר מאוד, גם מבחינה כספית וגם ארגונית. ניסינו להגיע לקהלי יעד שונים בקיבוץ, פעמיים בחודש היה אירוע, למבוגרים או לילדים. נערכו הצגות, סרטים וערבי שירה. ראינו שהקהל שצורך הכי הרבה תרבות הם הילדים, עם ההורים. עם קהלים אחרים פחות הצלחנו... וחבל.

קרה שנשארתי לבד עם המרצה? – זו מנת חלקו של כל תרבותניק מצוי...

נורית: קרה. יש חברים קבועים, שמגיעים לכל התכנסות ואירוע, אבל הם מעטים. לעומת זאת, לסדנת תיפוף ביום האשה, הגיעו חברות רבות, עם דברי מאפה ופשטידות – והיה מוצלח.
דפנה: דווקא האירועים שאינם בחגים פונים לשאר האוכלוסייה, אבל קשה להוציא אנשים מהבית, וכשלא באים זה באמת מתסכל.
נורית: הרבה אנשים מפרגנים אחרי אירועים וחגים. זה מאוד מחמם את הלב ונותן כוח להמשיך.

איך הסתדרתן עם התקציב?

דפנה: בנושא זה היינו עצמאיות. נעזרנו בזהר ברוש, שהוציא לנו דוחות לפי בקשתנו.
נורית: עיקר ההוצאות הן על הגברה, כיבוד והשכרת ציוד.

קרה שנגמר הכסף?

נורית: קרה, אבל לא בסכומים גדולים. הבינו שתרבות עולה כסף והיו גמישים איתנו... לאלדד היה חשוב שתהיה תרבות, והוא גם עקב יחד איתנו אחרי ההוצאות.

וכך משכתן שנתיים

נורית: המילה "משכתן" לא מדויקת: נהנינו, עשינו את זה עם הרבה אנרגיות. בסוף כל ערב היה מאוד קשה ללכת לישון, את כבר חושבת איך היה ומה אפשר לשפר.
דפנה: היינו מסמסות אחת לשנייה בשתיים-עשרה בלילה...
נורית: הפורמט של שתי רכזות תרבות מאוד מפרה ומאוד נכון. השלמנו אחת את השנייה כצוות.

דפנה: פנינו לאלדד בנושא הקושי לפרסם ולהגיע לאנשים, כי עדיין, למרות המודעה והפרסום בגבעתון, קורה שאנשים אומרים: "לא ידענו, לא שמענו" בקרוב יוכנס שירות אס.אמ.אס, תזכורות לאירועי תרבות על-פי קהלי היעד השונים.

איך מסתדרת התרבות עם המשפחה, העבודה?

נורית: כשעסוקים, מוצאים יותר זמן...
דפנה: זה באמת על חשבון המשפחה, אבל אני חושבת שהמשפחה רואה כמה זה עושה לנו טוב, וכמה זה מפרה ומצמיח אותנו. הם מגיבים בשמחה ובתמיכה מלאה, מהבית הקרוב ועד המשפחה המורחבת.

נורית: הבנות הגדולות שלי, הדר בת תשע וחצי ותומר בת שבע וחצי כל חג עולות על הבמה. הן חיות את התרבות במלוא מובן המילה.
דפנה: בני הזוג שלנו היו שותפים לכל האירועים בקיבוץ. הם מתייחסים בהרבה הבנה... שניהם לא מהקיבוץ, לא מכירים את החגים בקיבוץ ולמרות זאת בשנתיים האלה הם חגגו בקיבוץ את כל החגים. היה ברור מאליו שכל המשפחה: הורים, ילדים ואחים נרתמים ומתגייסים לתמוך ולעזור בחג.
נורית: ההורים שלי באים לכל ההרצאות והאירועים, (אם לא הייתי בתפקיד לפעמים הם היו מוותרים לעצמם...). הם תומכים ואף עושים ביבי סיטר כשאני עסוקה ועוזרים לי מאוד. המשפחות שלנו באמת אפשרו לנו לפעול.

חברים עוזרים?

דפנה: יש כמה חברים שבלעדיהם לא היינו יכולות לעבור את כל המשימות. בהזדמנות זו, אנחנו רוצות להודות להם:
אברהם פלישון, נחלץ לעזרה בכל מצב, גם אם מזעיקים אותו בשישי-שבת. תמיד שמח לעזור, ליזום או לנסוע לקנות ציוד – הרגשנו שהוא עושה את זה מכל הלב.
אסנת בר, בכל פעם ובכל נושא שפנינו אליה: קישוט, תפאורה, ויטרינות – היא תמיד באה ועזרה – אף פעם לא אמרה לא – והכל בהתנדבות.
מרים לירן, עדיין מכינה את רוב המודעות. היא מקפידה מאוד, שומרת על אסתטיקה ומסורת ויוצרת מודעות מאוד יפות.
נורית: אמנון קוגלר, נוסף לאחריות שהוא לוקח על עצמו בימי הזיכרון, תמיד מעניק עזרה ועצה בנושאים טכניים, תמיד שמח להושיט יד.
דפנה: אהוד טל, מצלם, תמיד בא לפני האירוע, בודק את השטח, שייצא הכי טוב. הצילום הוא תיעוד חשוב לשנים הבאות. אם רצינו להתחבר לחגים בשנים קודמות ולהבין משהו מהעבר צפינו בצילומים. יש שרואים בוודאא את הצילומים אחרי החג, ואומרים: חבל שלא באנו לחג.
שוש פרנק, כאחראית על חדר האוכל תמיד היתה זמינה לכל הבקשות שלנו, עם הרבה נכונות לעזור.
נורית: יניב נהרי, שכל פנייה ובקשה שהפננו אליו, נענתה בחיוב, עם רצון טוב ויוזמה ויצירתיות מצידו. גל חן ליסר, כחברה אישית עזרה וסייעה בכל.

למה אתן מסיימות?

נורית: העבודה הזאת מאוד תובענית. יש תקופות עמוסות, שואבות, וגם קצת שוחקות, לכן, למרות שחג גם ממלא את המצברים ונותן כוח להמשיך החלטנו לסיים.
דפנה: אנחנו עוד לא עוזבות, הצוות שמחליף אותנו יודע שהוא יכול תמיד להיעזר בנו. זה המקום לאחל לצוות החדש בהצלחה. נראה לי שאנחנו מעבירות את שרביט התרבות לידיים טובות.
נורית: נמשיך להיות מעורבות. ניקח חלק באחריות לטקסים של יום הזיכרון, ורצוננו להיות חלק מצוות לחג השמונים, בעוד שנה וחצי – זרקנו כבר רעיונות, למשל פרויקטים קהילתיים.

לסיום:

דפנה: אני רוצה להגיד משהו כללי – אנחנו מרגישות שחסרה עדיין התנדבות של אנשים בקהילה.
בדרך כלל אדם אומר: אני מוכן לעזור אבל לא לקחת אחריות. צריך לדעת שאם רוצים שתהיה פה תרבות – ואנחנו רוצות שתהיה הרבה תרבות – אז צריך שיותר אנשים יהיו מעורבים בהכנות. כשיודעים שמתקרב חג אפשר לפנות לרכז התרבות ולהציע עזרה.
נורית: אם כל אחד יחליט שהוא נוטל חלק בחג אחד של השנה אז הנטל לא ייפול על אותם האנשים.

ותודה להן – מבית גבעת חיים

שמעה ורשמה דינה רמגי

מזל טוב

לילהר (אתר) ואורי
להולדת הבן איתן
אח לצור ואפר
ברכות לסבתא עלי וסבא שאול
ולכל המשפחה

מזל טוב

לאילנה וארנון רותם
להולדת הנכד יותם
בן לדביר וצנת
אח לאיה ונצמה
ברכות למשפחה

